

Kritiekkort

Scheidingsleed: vader gaat 'eventjes' ergens anders wonen

JEUGDTHEATER *Mijn vader is een Indiaan* door Theater en Productiehuis Bonte Hond gaat over een scheiding van binnenuit. De kinderen vertellen, de ouders illustreren – en soms net even anders dan de kinderen het vertellen. Daarnaast oogt het stuk als een jaren-zeventig-liedjesvoorstelling. Met enorme hardossen, wild gekleurde overhemden en dansjes.

Het stuk, geregisseerd door Noël Fischer, heeft ballen. Niets wordt mooier gemaakt dan het is. Soms is het érg rommelig op het toneel waardoor details verdwijnen, maar de grote lijn blijft: vader gaat 'eventjes' ergens anders wonen.

Het indringende van deze voorstelling is dat het gezin zo sámen is tijdens het opbreken. Door te kiezen voor het perspectief van de kinderen blijven diepe relatieperikelen achterwege, het enige dat telt zijn de spanningen in huis en de al dan niet lange gezichten van de ouders. De kinderen fladderden er omheen, op zoek naar eendracht. Prachtig is de scène waarin dochter Sophie (Feike Looyen) opschept dat het haar wel 'lekker rustig' lijkt, als haar ouders eindelijk uit elkaar gaan. En dan haar ontredde ring als blijkt dat het écht gaat gebeuren.

Mijn vader is een Indiaan veroorzaakte opschudding tijdens de première in Almere. Er liepen mensen weg en na afloop vroegen boze ouders of dat nou nodig was, een kind confronteren met scheidingsleed. Jeugdtheater moet toch een feestje zijn?

Naar aanleiding van die onrust schreef de regisseur een brief waarin ze onder meer aanstipt dat een op de drie gezinnen met scheiding te maken krijgt. 'Daar zijn dus in iedere stad en op iedere school heel veel kinderen bij betrokken.' Daarnaast verhoogde de groep de minimumleeftijd van zeven naar acht jaar.

Het blijft een lastig probleem bij jeugdtheater: de verwachtingen van de ouders tegenover de behoefte van de maker om een eigen – en ongecensureerd – verhaal te vertellen. Eigenlijk zijn het de kinderen die deze twee soms botsende perspectieven het makkelijkste samenbrengen. 'Het was soms droevig maar tóch leuk', zei een meisje uit het publiek na afloop. En zo was het ook.

Jowi Schmitz

★★★★☆

Mijn vader is een Indiaan door Theater en Productiehuis Bonte Hond. (8+) Regie: Noël Fischer. Tournee t/m 24/5.

Scène uit *Mijn vader is een Indiaan*. Foto Ben van Duin